

tat, og det kan vistnok være vanskeligt nok at opnaa, selv om man kunde faa nogen Hjælp fra norske passgerende, hvad der jo ogsaa er en Mulighed; men det her nævnte Synspunkt er dog ikke det eneste. Der gør sig for os ogsaa andre Synspunkter gældende her, og der kan vel være Grunde, hvorfor man alligevel vil gaa med dertil. Det var jeg paa det rene med, allerede da Sagen sidst var paa Dmtale her, men jeg havde ikke den Gaug faaet tilendebragt Underjøgelseerne om Routens postale Betydning. Disse have nu foreligget for mig i nogen Tid, og jeg har ogsaa meddelt dem til Finansudvalget. Jeg skal indrømme, at det er rigtigt, naar der fra jydskt handelendes Side lægges Hovedvægt paa Postinteresssen. Den er ikke ubetydelig. Det viser sig, at den betydeligste Del af Brevene fra Hamborg først kommer afsted med de senere Tog, og nu gaar til Jylland dels over Kiel—Rorsør og indirekte over Kalundborg og dels kommer op gennem Jylland meget forsinket — det maa man indrømme. Antallet af Breve, som vilde nyde godt af Forandringen maa anslaaes at være 600 i Døgnet. Under vore Forhold er det jo ingeniunde noget ubetydeligt Tal. Af dem gaa 500 til Aarhus, Vejle, Horsens og Aalborg og endnu en anden større By. Det Antal, der bliver tilbage, er altsaa ikke saa stort, men jeg indrømmer, at det i hvert Fald er en Sag, der har en væsentlig Betydning, og derfor have vi ogsaa kunnet tage os af Spørgsmaalets Ordning. Af hvad jeg udtalte ved første Behandling her, kunde man med temmelig megen Sikkerhed slutte — det blev vistnok ogsaa udtalt udtrykkelig af mig — at Sagen var under Forhandling med de udenlandske Myndigheder. Det var den allerede, før Rigsdagen traadte sammen, og før altsaa Spørgsmaalet var rejst her. Der var da allerede blevet forhandlet med den lokale Jærnbanedirektion i Altona, med hvilken man den 20de September tog en foreløbig Stilling til Spørgsmaalet og derefter ved Forhandling den 12te Oktober naaede Udsigt til et Resultat. Der blev ved denne Lejlighed fra dansk Side udtalt, at man kunde gaa med et ganske nyt Tog fra Vandrup til Randers og derfra kunde gaa Nord paa med Benyttelse af bestaaende eller ændrede Tog, saaledes at Routen blev meget væsentlig forbedret. I Randers vilde man da være allerede omtrent Kl. 10 Formiddag. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg ikke kan have nogen Bemyndigelse til at føre et helt nyt Post- eller Kurertog igennem til Fredericia; det turde jeg paa ingen Maade gøre, idet jeg af de Overvejelser, der den

Gang fandt Sted om Materiellet, ikke kunde skønne, at det var muligt, ganske bortset fra finansielle Hensyn, at præstere det dertil fornødne Materiel. Altsaa, den Sum, jeg nævnte, vilde slaa til til et nyt Posttog til Randers og tilbage igen til Grønten; et Tog opad vil altid betinge et Tog nedad. Fra Randers vilde Toget da blive fortsat paa anden Maade Nord paa. Jeg antager nok, at man tør sige, at vi derved vilde være komne til et ret tilfredsstillende Resultat: i alt Fald til langt bedre Forhold end det bestaaende. Dette Forslag fra vore Side blev for saa vidt accepteret af den lokale Myndighed i Altona, som den efter Forhandlingens Slutning erklærede at ville gøre Indstilling til vedkommende Minister i Berlin om at føre det ønskede Tog gennem Hertugdømmerne. Hele Forhandlingen var selvfølgelig kun foreløbig, idet den endelige Afgørelse blev og maatte blive forbeholdt Jærnbankonferencen, der blev afholdt i Dresden lidt ind i December Maaned — den 11te—12te December; der skulde Afgørelsen træffes. Som sagt, den Gang troede vi at have nogen Udsigt til at faa Sagen bragt i Orden. Den 30te November, altsaa inden der var Tale om at gaa til Konferencen i Dresden, modtog man imidlertid fra Altonadirektionen en Meddelelse om, at Ministeren i Berlin havde afslaaet at gaa ind paa Sagen i den omtalte Stikkelse. Det sagdes, at man tidligere havde haft et saadant Tog, som ikke havde givet gode Resultater, og derfor ikke vilde genoptage et saadant; men i Slutningen nævntes det i Forbigaaende, at man næppe heller i Danmark kunde antages at have store Forventninger om det, da man kun til Dels havde stillet et nyt Tog i Udsigt. Det er formodentlig denne Bemærkning, der har givet Anledning til den Misforstaaelse, som den ærede Ordfører berørte, idet jeg ogsaa har læst Ytringer i Hamborgbladene — jeg kender ganske vist kun delvis Handelsberetningerne — hvoraf det kunde se ud, som om man havde den vrangt og fejlagtige Opfattelse, at vi ikke her vilde røre os i Sagen, men havde henvist til at benytte de bestaaende Tog. Hvorledes en saadan Fejlstaaelse kan opstaa, er mig usatteligt! At det er urigtigt, har jeg godtgjort, og jeg har sagt, hvorledes Forholdet er. Under 30te November fik vi dette Afslag. Vi mente imidlertid ikke at kunne lade Sagen bero derved, og derfor blev Spørgsmaalet alligevel bragt frem ved Konferencen i Dresden. De danske befuldmægtigede rettede her et bestemt Spørgsmaal til den der repræsenterede Direktion for Altona-Banen, om der kunde tænkes bevirket en Forandring i Stillingen,